

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 5 września 2019 r.,
skargi A. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w S. z dnia 22 marca 2018 r. sygn. akt II Cz (...),
wydanego w sprawie z powództwa A. P.
przeciwko L. Spółce Jawnej w S.
o zapłatę,

1) odrzuca skargę,

**2) zasądza od skarżącej A. P. na rzecz pozwanej L. Spółki
Jawnej M. M., J. G. w S. kwotę 467 (czterysta sześćdziesiąt
siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem
Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Powódka A. P. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 22 marca 2018 r., którym - po rozpoznaniu zażalenia wniesionego przez pozwaną L. Spółkę Jawną w Ł. od punktu trzeciego postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 18 października 2017 r. - zmieniono zaskarżone postanowienie w punkcie trzecim w ten sposób, że odstąpiono od obciążenia pozwanej kosztami procesu w całości. Skargę oparto na zarzucie naruszenia art. 98 § 1 k.p.c. i art. 102 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie. Skarżąca wniosła o stwierdzenie, że zaskarżone postanowienie jest niezgodne z art. 98 k.p.c. i art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Zaskarżone przez powódkę postanowienie Sądu drugiej instancji - dotyczące kwestii wpadkowej (kosztów postępowania) - nie jest orzeczeniem, o którym mowa w powołanym wyżej przepisie (wyrokiem kończącym merytorycznie sprawę), które może być zaskarżone skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2018 r., I BP 4/17, OSNP 2019, nr 5, poz. 56 i wskazane tam inne orzeczenia Sądu Najwyższego).

Należy mieć na uwadze, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest ściśle powiązana z uregulowaniem art. 417¹ § 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem. Postępowanie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem umożliwia uzyskanie prejudykatu, o którym mowa w art. 417¹ § 2 k.c., niezbędnego do dochodzenia odszkodowania od Skarbu Państwa za wydanie bezprawnego orzeczenia.

Zgodnie z art. 424^{1b} k.p.c., w wypadku prawomocnych orzeczeń, od których skarga nie przysługuje, odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem można domagać się bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi, chyba że strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych.

Z tych przyczyn na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzucił wniesioną przez powódkę skargę jako niedopuszczalną. O kosztach postępowania - z uwagi na wniosek zawarty w odpowiedzi pozwanej na skargę - orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99, 391 § 1, 398²¹ i 424¹² k.p.c.

jw

l.n